

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 2014 r.

w sprawie urlopów żołnierzy zawodowych

Na podstawie art. 64 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 593, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) stanowiska służbowe, na których pełnienie zawodowej służby wojskowej jest szkodliwe dla zdrowia albo posiadające szczególne właściwości, ze względu na zajmowanie których udziela się dodatkowego urlopu wypoczynkowego;
- 2) tryb orzekania o potrzebie udzielenia urlopu zdrowotnego i organy właściwe w tych sprawach;
- 3) szczegółowe warunki i tryb udzielania urlopów, o których mowa w art. 61 i art. 62 ust. 1–4, 7a oraz ust. 12, a także wymiar urlopu, o którym mowa w art. 62 ust. 3 i ust. 8 pkt 2, ust. 9 oraz ust. 9a ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, zwanej dalej „ustawą”;
- 4) szczegółowe warunki i tryb odwoływania z urlopu wypoczynkowego i dodatkowego urlopu wypoczynkowego, a także wstrzymania udzielenia takiego urlopu oraz zwracania kosztów spowodowanych odwołaniem lub wstrzymaniem urlopu i sposób ich obliczania;
- 5) szczegółowe warunki i tryb udzielania żołnierzom zawodowym, zwolnienia od zajęć służbowych, o którym mowa w art. 62 ust. 11 i ust. 14 ustawy.

§ 2. Urlopów żołnierzowi zawodowemu udziela dowódca jednostki wojskowej, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy, zwany dalej „dowódcą jednostki”.

---

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 107, poz. 679, Nr 113, poz. 745, Nr 127, poz. 857, Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578, z 2011 r. Nr 22, poz. 114, Nr 112, poz. 654, Nr 122, poz. 696, Nr 171, poz. 1016 i Nr 236, poz. 1396 oraz z 2013 r. poz. 675, 829, 852 i 1355.

Rozdział 2

Urlop wypoczynkowy i dodatkowe urlopy wypoczynkowe

§ 3. Żołnierzowi zawodowemu, który ma być skierowany na naukę lub szkolenie, w trybie stacjonarnym, trwające co najmniej sześć miesięcy, przypadających na drugą połowę roku kalendarzowego, udziela się urlopu wypoczynkowego należnego w danym roku kalendarzowym przed skierowaniem go na naukę lub na szkolenie.

§ 4. 1. Żołnierzowi zawodowemu nie udziela się urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego w okresie zwolnienia go od zajęć służbowych wskutek choroby, konieczności sprawowania osobistej opieki nad najbliższym członkiem rodziny albo w okresie przebywania na innym urlopie, o którym mowa w art. 62 ust. 1–3, 7a, 8, 9 i 9a oraz art. 65 i 65a ustawy.

2. Urlopów, o których mowa w ust. 1, nie udziela się żołnierzowi zawodowemu uznanemu przez wojskową komisję lekarską za niezdolnego do zawodowej służby wojskowej.

3. Jeżeli żołnierz zawodowy nie może wykorzystać urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego w całości lub w części w ustalonym terminie z powodu usprawiedliwionej nieobecności w służbie, w szczególności z powodu choroby powodującej czasową niezdolność do zajęć służbowych, dowódca jednostki udziela urlopu w terminie późniejszym, nieprzekraczającym jednak trzech miesięcy od ustania przyczyny uniemożliwiającej wykorzystanie urlopu w ustalonym terminie.

§ 5. 1. Jeżeli żołnierz zawodowy zachorował w czasie przebywania na urlopie wypoczynkowym lub dodatkowym urlopie wypoczynkowym, dowódca jednostki udziela urlopu za czas trwania choroby bezpośrednio po wyzdrowieniu.

2. Na wniosek żołnierza zawodowego, o którym mowa w ust. 1, lub z inicjatywy dowódcy jednostki, urlop za czas trwania choroby może być udzielony w okresie późniejszym nieprzekraczającym jednak trzech miesięcy od wyzdrowienia.

3. Udzielenie urlopu za czas trwania choroby następuje na podstawie przedłożonego niezwłocznie przez żołnierza zawodowego zaświadczenia lekarskiego.

§ 6. 1. Do dnia 10 grudnia każdego roku kalendarzowego w jednostce sporządza się plan urlopów wypoczynkowych i dodatkowych urlopów wypoczynkowych na następny rok kalendarzowy. W planie ujmuje się również urlopy nieudzielone żołnierzowi zawodowemu w latach poprzednich, które powinny być wykorzystane w pierwszej kolejności.

2. Plan urlopów sporządza się, biorąc pod uwagę wnioski składane przez żołnierzy zawodowych do dnia 30 listopada każdego roku na rok następny oraz konieczność zapewnienia normalnego toku służby w jednostce wojskowej.

3. Dowódca jednostki zatwierdza, przed końcem roku kalendarzowego, plan urlopów wypoczynkowych i dodatkowych urlopów wypoczynkowych na następny rok kalendarzowy.

4. Udzielenie żołnierzowi zawodowemu urlopu oraz dokonywanie zmian dotyczących udzielenia tego urlopu ogłasza się w rozkazie dowódcy jednostki, z podaniem roku, za który udzielono urlopu jego rodzaju i czasu trwania.

5. W ciągu roku kalendarzowego dowódca jednostki okresowo, nie rzadziej niż raz na kwartał, sprawdza realizację planu urlopów.

6. Plan urlopów dla żołnierzy zawodowych bezpośrednio podległych Ministrowi Obrony Narodowej sporządza i przedstawia Ministrowi Obrony Narodowej do zatwierdzenia dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

7. Udzielenie urlopu żołnierzowi zawodowemu, o którym mowa w ust. 6, ogłasza się w rozkazie dowódcy jednostki.

§ 7. 1 Stanowiskami służbowymi, na których pełnienie zawodowej służby wojskowej jest szkodliwe dla zdrowia są stanowiska, z zakresu zadań których wynika konieczność wykonywania obowiązków służbowych przez co najmniej połowę obowiązującego czasu służby w następujących warunkach szkodliwych dla zdrowia zaliczonych do:

1) pierwszego stopnia szkodliwości:

- a) narażenie na działanie pyłów niewywołujących zwłóknienia tkanki płucnej,
- b) narażenie na działanie substancji toksycznych niekumulujących się w organizmie,
- c) narażenie na promieniowanie ultrafioletowe lub podczerwone,
- d) narażenie na wibrację ogólną,
- e) narażenie na działanie promieniowania laserowego;

2) drugiego stopnia szkodliwości:

- a) narażenie na działanie pyłów wywołujących zwłóknienie tkanki płucnej,
- b) narażenie na działanie substancji toksycznych kumulujących się w organizmie,
- c) narażenie na szkodliwe działanie miejscowych wibracji, w szczególności używanie ręcznych narzędzi pneumatycznych,
- d) narażenie na hałas;

- 3) trzeciego stopnia szkodliwości – narażenie na działanie pól elektromagnetycznych wysokiej częstotliwości od 0,1 MHz do 300.000 MHz w strefie zagrożenia;
- 4) czwartego stopnia szkodliwości – narażenie na pyły lub aerozole rozpuszczalnych soli metali ciężkich.

2. Żołnierzowi zawodowemu udziela się urlopu w wymiarze uzależnionym od zaliczenia zajmowanego przez niego stanowiska służbowego do odpowiedniego stopnia szkodliwości dla zdrowia, o którym mowa w ust. 1, zaliczenia dokonuje dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy, na wniosek odpowiednio: Sekretarza Stanu, Podsekretarza Stanu, Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, Dowódcy Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych, Dowódcy Operacyjnego Rodzajów Sił Zbrojnych, Szefa Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych, Szefa Służby Wywiadu Wojskowego, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, Dowódcy Garnizonu Warszawa, komendanta uczelni wojskowej albo właściwego dyrektora lub szefa komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej, zgłoszony w porozumieniu z szefem jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej właściwej do spraw zdrowia oraz na wniosek szefa tej jednostki organizacyjnej.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien w szczególności zawierać stanowisko służbowe oraz stopień szkodliwości występujący na tym stanowisku oraz czas służby w warunkach szkodliwych.

4. Prace określone w ust. 1 uważa się za wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia, jeżeli w środowisku pracy przekroczone są najwyższe dopuszczalne stężenia i natężenia czynników szkodliwych dla zdrowia – określone w przepisach wydanych na podstawie art. 228 ust. 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.²⁾).

---

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608, Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, Nr 89, poz. 589, Nr 176, poz. 1239, Nr 181, poz. 1288 i Nr 225, poz. 1672, z 2008 r. Nr 93, poz. 586, Nr 116, poz. 740, Nr 223, poz. 1460 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 56, poz. 458, Nr 58, poz. 485, Nr 98, poz. 817, Nr 99, poz. 825, Nr 115, poz. 958, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1704, z 2010 r. Nr 105, poz. 655, Nr 135, poz. 912, Nr 182, poz. 1228, Nr 224, poz. 1459, Nr 249, poz. 1655 i Nr 254, poz. 1700, z 2011 r.

5. Urlop, o którym mowa w art. 62 ust. 2 ustawy, przyznaje się corocznie żołnierzowi zawodowemu pełniącemu służbę w warunkach szkodliwych dla zdrowia, określonych w ust. 1, przez co najmniej 6 miesięcy w ciągu roku kalendarzowego.

6. Dodatkowy urlopu przysługuje żołnierzowi zawodowemu do czasu wyeliminowania czynników szkodliwych, które stanowiły uzasadnienie dla przyznania urlopu.

7. Dowódca jednostki informuje zainteresowanego żołnierza zawodowego o wyeliminowaniu czynników, o których mowa w ust. 6.

§ 8. Dodatkowego urlopu wypoczynkowego, o którym mowa w art. 62 ust. 3 ustawy, udziela się corocznie żołnierzom zawodowym, w wymiarze:

1) dziesięciu dni roboczych:

- a) pełniącym służbę w jednostkach desantowo-szturmowych lub innych jednostkach, jeżeli wykonali co najmniej dziesięć skoków spadochronowych w ciągu roku,
- b) zajmującym stanowiska nurków lub płetwonurków oraz stanowiska lekarzy lub instruktorów sanitarnych zabezpieczających nurkowanie albo stanowiska w Jednostce Wojskowej Nr 4101, z opisu których wynika obowiązek nurkowania, którzy systematycznie nurkują lub przebywają w komorze dekompresyjnej,
- c) wchodzącym w skład etatowych załóg trałowców, ścigaczy okrętów podwodnych, kutrów raketowych i zwalczania okrętów podwodnych, jeżeli wychodzili na tych okrętach w morze co najmniej 60 dni w ciągu roku;

2) piętnastu dni roboczych:

- a) zajmującym stanowiska instruktorów szkolenia spadochronowego,
- b) wchodzącym w skład etatowych załóg okrętów podwodnych, jeżeli okręty wychodziły w morze co najmniej 60 dni w ciągu roku,
- c) pełniącym służbę w jednostce przeznaczonej do zwalczania terroryzmu na stanowiskach, których zajmowanie uprawnia do podwyższenia podstawy wymiaru emerytury wojskowej.

§ 9. 1. Żołnierzowi zawodowemu przysługuje dodatkowy urlop wypoczynkowy z dniem nabycia uprawnień uzasadniających udzielenie tego urlopu.

2. Żołnierzowi zawodowemu, który w danym roku kalendarzowym wykorzystał dodatkowy urlop wypoczynkowy przysługujący za dany rok kalendarzowy, a następnie

---

Nr 36, poz. 181, Nr 63, poz. 322, Nr 80, poz. 432, Nr 144, poz. 855, Nr 149, poz. 887 i Nr 232, poz. 1378, z 2012 r. poz. 908 i 1110 z 2013 r. poz. 2, 675, 896 i 1028 oraz z 2014 r. poz. 208.

w tym samym roku nabył prawo do dodatkowego urlopu wypoczynkowego w wyższym wymiarze, przysługuje urlop uzupełniający.

3. Żołnierzowi zawodowemu, który nabył prawo do dodatkowego urlopu wypoczynkowego w danym roku kalendarzowym i nie wykorzystał go przed przeniesieniem na inne stanowisko służbowe, na którym urlop ten nie przysługuje, udziela się tego urlopu w ciągu trzech miesięcy od dnia przeniesienia.

§ 10. 1. Żołnierzowi zawodowemu, któremu z ważnych względów służbowych nie udzielono urlopu wypoczynkowego w całości lub w części w danym roku kalendarzowym, urlopu tego udziela się w pierwszej kolejności w ciągu następnego roku kalendarzowego.

2. Dowódca jednostki, do dnia 31 marca danego roku kalendarzowego, sporządza i przesyła przełożonemu wykaz żołnierzy zawodowych posiadających niewykorzystane urlopy wypoczynkowe z lat wcześniejszych niż urlop wypoczynkowy określony w ust. 1, w wymiarze powyżej 10 dni, wskazując liczbę niewykorzystanych przez nich dni urlopu.

Rozdział 3

Urlop okolicznościowy

§ 11. 1. Żołnierzowi zawodowemu udziela się, na jego wniosek, urlopu okolicznościowego w razie:

- 1) zawarcia związku małżeńskiego, urodzenia się dziecka, pogrzebu małżonka lub pogrzebu dziecka, w wymiarze od trzech do pięciu dni roboczych;
- 2) zawarcia związku małżeńskiego przez dziecko (własne, przysposobione, pasierba, dziecko przyjęte na wychowanie i utrzymanie, w tym także w ramach rodziny zastępczej), a także w razie pogrzebu rodziców, rodzeństwa, teściów, dziadków i byłych prawnych opiekunów żołnierza albo jego małżonka, w wymiarze do trzech dni roboczych.

2. Urlopu okolicznościowego można także udzielić żołnierzowi zawodowemu, na jego umotywowany wniosek, w celu załatwienia ważnych spraw osobistych albo w innych przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, w wymiarze od jednego do pięciu dni roboczych.

3. Dowódca jednostki może żądać od żołnierza zawodowego okazania dokumentów potwierdzających fakty zawarte we wniosku.

4. Żołnierzowi zawodowemu wyznaczonemu na stanowisko służbowe, jeżeli jest z tym związane przeniesienie się do innej miejscowości, udziela się urlopu okolicznościowego w wymiarze od trzech do pięciu dni roboczych w zależności od odległości miejscowości, w której żołnierz ten został wyznaczony na stanowisko służbowe, oraz warunków służbowych i osobistych.

5. Urlopu, o którym mowa w ust. 4, udziela dowódca jednostki, w której żołnierz zawodowy został wyznaczony na stanowisko służbowe, po stawieniu się żołnierza zawodowego w tej jednostce, chyba że względy służbowe lub osobiste żołnierza zawodowego wymagają udzielenia tego urlopu w terminie późniejszym.

§ 12. 1. Przy udzielaniu urlopu okolicznościowego, o którym mowa w art. 62 ust. 12 ustawy, stosuje się § 21.

2. Urlopu okolicznościowego, o którym mowa w art. 62 ust. 12 ustawy, nie udziela się, jeżeli żołnierz zawodowy spełnia warunki do udzielenia urlopu macierzyńskiego, dodatkowego urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, dodatkowego urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu ojcowskiego oraz urlopu rodzicielskiego.

Rozdział 4

Urlop szkoleniowy

§ 13. 1. Urlopu szkoleniowego udziela się żołnierzowi zawodowemu, który uzyskał pomoc w związku z pobieraniem nauki, o której mowa w art. 52 ust. 5 ustawy, lub został skierowany przez właściwy organ na naukę.

2. Żołnierz zawodowy pobierający naukę, niespełniający warunków do uzyskania pomocy, o której mowa w art. 52 ustawy, może wystąpić do dowódcy jednostki wojskowej z wnioskiem o udzielenie urlopu szkoleniowego.

3. Dowódca jednostki wojskowej może udzielić żołnierzowi zawodowemu, o którym mowa w ust 2, urlopu szkoleniowego, jeżeli pobieranie przez żołnierza nauki nie koliduje z wykonywaniem przez niego zadań służbowych, a żołnierz osiąga wysokie wyniki w służbie.

4. Urlop szkoleniowy jest przeznaczony na udział w zajęciach obowiązkowych, przygotowanie się i złożenie egzaminów, przygotowanie pracy dyplomowej, przygotowanie i złożenie egzaminu dyplomowego oraz na naukę własną.

§ 14. 1. Wymiar urlopu szkoleniowego, o którym mowa w art. 62 ust. 9 i 9a ustawy, wynosi:

- 1) w szkołach ponadgimnazjalnych – 14 dni w każdym roku szkolnym;
- 2) w uczelniach, w każdym roku studiów, odbywanych w systemie niestacjonarnym – 28 dni;
- 3) w ostatnim roku studiów odbywanych w systemie niestacjonarnym, niezależnie od urlopu określonego w pkt 2 – 28 dni;
- 4) dla żołnierzy zawodowych pobierających naukę w szkołach policealnych (pomaturalnych) i na studiach podyplomowych oraz na innych studiach albo kursach specjalnych prowadzonych przez uczelnie lub instytuty badawcze w systemie niestacjonarnym – 21 dni w celu przygotowania się i złożenia egzaminu końcowego;
- 5) w celu przygotowania się do złożenia egzaminów doktorskich i obrony rozprawy doktorskiej lub dla przygotowania się do kolokwium oraz wykładu habilitacyjnego – 28 dni;
- 6) w celu przygotowania się i złożenia egzaminu radcowskiego, egzaminu sędziowskiego lub prokuratorskiego – 30 dni;
- 7) w celu przygotowania się i złożenia egzaminu po zakończeniu aplikacji legislacyjnej – 14 dni;
- 8) w celu przygotowania się i złożenia Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego przez lekarzy i lekarzy dentyistów oraz specjalistów z korpusu osobowego medycznego – 30 dni.

2. Jeżeli zachodzi uzasadniona potrzeba, a zwłaszcza gdy wymaga tego realizacja programu studiów, urlop szkoleniowy określony w ust. 1 pkt 2–5 może być przedłużony, na umotywowany wniosek żołnierza zawodowego, o liczbę dni nieprzekraczającą połowy jego wymiaru.

3. W przypadku powtarzania przez żołnierza zawodowego klasy, roku lub semestru z powodu choroby albo z przyczyn uznanych przez dowódcę jednostki za usprawiedliwione, żołnierzowi przysługuje ponownie prawo do urlopów szkoleniowych określonych w ust. 1 pkt 1–4.

4. W przypadku powtarzania przez żołnierza zawodowego klasy, roku lub semestru z przyczyn nieuznanych przez dowódcę jednostki za usprawiedliwione, żołnierz może być zwolniony z zajęć służbowych tylko na czas niezbędny do złożenia egzaminu lub kolokwium.

§ 15. 1. Urlop szkoleniowy może być udzielony żołnierzowi zawodowemu jednorazowo albo w częściach w okresie danego roku nauki, w wymiarze proponowanym przez żołnierza, szkołę lub uczelnię.

2. Do wymiaru urlopu szkoleniowego nie wlicza się niedziel i świąt określonych w przepisach ustawy z dnia 18 stycznia 1951 r. o dniach wolnych od pracy (Dz. U. Nr 4, poz. 28, z późn. zm.³⁾).

Rozdział 5

Urlop zdrowotny, aklimatyzacyjny oraz zwolnienie od zajęć służbowych

§ 16. 1. Urlopu zdrowotnego można udzielić żołnierzowi zawodowemu po leczeniu w podmiocie leczniczym.

2. W uzasadnionych przypadkach urlopu zdrowotnego można także udzielić po leczeniu ambulatoryjnym.

3. Urlopu zdrowotnego udziela się w szczególności, gdy żołnierz zawodowy nie wymaga już dalszego leczenia w podmiocie leczniczym, ale nie odzyskał jeszcze pełnej zdolności do wykonywania obowiązków służbowych.

§ 17. O potrzebie udzielenia żołnierzowi zawodowemu urlopu zdrowotnego oraz o jego wymiarze orzekają wojskowe komisje lekarskie właściwe do orzekania o zdolności żołnierza do zawodowej służby wojskowej.

§ 18. Urlopu zdrowotnego udziela się żołnierzom zawodowym po uprzednim wykorzystaniu trzech miesięcy zwolnień od wykonywania obowiązków służbowych na podstawie zaświadczenia lekarskiego.

§ 19. Urlopu zdrowotnego nie udziela się żołnierzowi zawodowemu zwalnianemu z zawodowej służby wojskowej wskutek wypowiedzenia stosunku służbowego lub w odniesieniu, do którego została wydana decyzja o zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej.

§ 20. 1. Urlopu aklimatyzacyjnego udziela się żołnierzowi zawodowemu bezpośrednio po stawieniu się żołnierza w jednostce wojskowej, po zakończeniu przez niego badań lekarskich określających zdolność do zawodowej służby wojskowej po zakończeniu służby poza granicami państwa.

2. Stawienie się żołnierza zawodowego w jednostce potwierdza się w rozkazie dowódcy jednostki.

---

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1960 r. Nr 51, poz. 297, z 1989 r. Nr 29, poz. 154, z 1990 r. Nr 28, poz. 159 i 160 oraz z 2010 r. Nr 224, poz. 1459.

§ 21. 1. Dowódca jednostki może udzielić żołnierzowi zawodowemu zwolnienia od zajęć służbowych w razie konieczności sprawowania przez żołnierza osobistej opieki nad najbliższym członkiem rodziny, o którym mowa w art. 62 ust. 13 ustawy.

2. Zwolnienie od zajęć służbowych, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić w przypadku:

- 1) sprawowania osobistej opieki nad małżonkiem lub dzieckiem, gdy z żołnierzem zawodowym nie zamieszkują członkowie rodziny, którzy mogą taką opiekę zapewnić;
- 2) sprawowania osobistej opieki nad rodzicami, gdy w tej samej miejscowości nie ma innych członków rodziny, którzy mogliby zapewnić opiekę rodzicom żołnierza zawodowego.

3. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, udziela się na umotywowany przez żołnierza zawodowego wniosek, do którego załącza się dokumenty uzasadniające potrzebę sprawowania osobistej opieki nad najbliższym członkiem rodziny.

4. Dokumentami, o których mowa w ust. 3, są:

- 1) zaświadczenie lekarskie stwierdzające konieczność sprawowania opieki nad członkiem rodziny albo orzeczenie o całkowitej niezdolności do pracy oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji członka rodziny, albo odpis skrócony aktu urodzenia dziecka oraz
- 2) zaświadczenie (oświadczenie żołnierza zawodowego) o osobach wspólnie zamieszkałych z żołnierzem zawodowym albo zamieszkałych w tej samej miejscowości w razie sprawowania osobistej opieki nad rodzicami albo
- 3) inne dokumenty, które uzasadniają potrzebę sprawowania osobistej opieki nad najbliższym członkiem rodziny.

§ 22. 1. W razie zaistnienia zmiany przyczyn uzasadniających udzielenie zwolnienia od zajęć służbowych w przypadku sprawowania przez żołnierza zawodowego osobistej opieki nad najbliższym członkiem rodziny lub urlopu okolicznościowego, o którym mowa w art. 62 ust. 12 ustawy, żołnierz niezwłocznie informuje dowódcę jednostki.

2. Dowódca jednostki w przypadku, o którym mowa w ust. 1, decyduje o powrocie żołnierza zawodowego do wykonywania obowiązków służbowych albo o kontynuacji zwolnienia od zajęć służbowych lub urlopu okolicznościowego.

§ 23. 1. Żołnierz zawodowy – lekarz lub lekarz dentysta, po otrzymaniu karty specjalizacyjnej, zwraca się do dowódcy jednostki z wnioskiem, o wyznaczenie dni,

w których będzie zwalniany od zajęć służbowych w celu odbywania zajęć w ramach specjalizacji, podając nazwę i adres podmiotu leczniczego prowadzącego specjalizację.

2. Do wniosku żołnierz zawodowy – lekarz lub lekarz dentysta dołącza:

- 1) kopię pierwszej i drugiej strony karty specjalizacyjnej;
- 2) propozycję dni, w których chciałby uczestniczyć w szkoleniu specjalizacyjnym.

3. Dowódca jednostki po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 1, udziela zwolnienia od zajęć i określa w rozkazie dziennym dni, w wymiarze piętnastu dni roboczych w miesiącu, w których żołnierz zawodowy – lekarz lub lekarz dentysta, jest zwolniony od zajęć służbowych w celu odbywania zajęć w ramach specjalizacji medycznej.

Rozdział 6

Odwołanie lub wstrzymanie urlopu wypoczynkowego i dodatkowych urlopów wypoczynkowych oraz zwrot kosztów

§ 24. 1. Odwołanie żołnierza zawodowego z urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego może nastąpić, na podstawie przekazanego żołnierzowi polecenia dowódcy jednostki, w wyjątkowych przypadkach uzasadnionych ważnymi względami służbowymi, w szczególności dotyczącymi potrzeb Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, lub wynikających z funkcjonowania jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę.

2. Dowódca jednostki, który odwołał żołnierza zawodowego z urlopu wypoczynkowego lub wstrzymał mu udzielenie urlopu w całości lub w części, odnotowuje ten fakt w rozkazie, podając w nim przyczynę odwołania lub wstrzymania urlopu oraz datę odwołania lub wstrzymania urlopu.

3. Żołnierzowi zawodowemu, który poniósł koszty spowodowane odwołaniem go z urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego albo wstrzymaniem takiego urlopu, przysługuje w pełnej wysokości zwrot kosztów spowodowanych odwołaniem lub wstrzymaniem urlopu.

4. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 3, odbywa się na pisemny wniosek żołnierza zawodowego złożony do dowódcy jednostki. Do wniosku dołącza się dowody stwierdzające faktycznie poniesione przez żołnierza koszty.

5. Wypłata zwrotu kosztów, o których mowa w ust. 3, następuje na podstawie decyzji właściwego dowódcy jednostki, o którym mowa w art. 104 ustawy, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

Rozdział 7

Przepis końcowy

§ 25. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia⁴⁾.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

---

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 30 grudnia 2009 r. w sprawie urlopów żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 2, poz. 9 oraz Nr 216, poz. 1425), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosownie do brzmienia art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1355).

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 64 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90 poz. 593, z późn. zm.) w brzmieniu nadanym art. 1 pkt 40 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1355).

Projektowane rozporządzenie ma zastąpić rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 30 grudnia 2009 r. w sprawie urlopów żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 2, poz. 9 oraz Nr 216, poz. 1425).

W projektowanym rozporządzeniu, jako zasadę przyjęto, że urlopów żołnierzowi udzielał będzie dowódca jednostki wojskowej.

Zakłada się, iż żołnierzowi, który ma być skierowany na naukę lub szkolenie, w trybie stacjonarnym, trwające co najmniej sześć miesięcy, które będą przypadały na drugą połowę roku kalendarzowego, urlopu wypoczynkowego należnego w danym roku kalendarzowym udzielało się będzie przed skierowaniem go do szkoły lub na szkolenie. Natomiast żołnierzowi w okresie zwolnienia go od zajęć służbowych wskutek choroby, konieczności sprawowania osobistej opieki nad najbliższym członkiem rodziny albo w okresie przebywania na innym urlopie: naukowym, w związku ze służbą w warunkach szkodliwych, w związku ze szczególnymi właściwościami zajmowanego stanowiska służbowego, aklimatyzacyjnego, zdrowotnym, okolicznościowym, szkoleniowym nie będzie się udzielać urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego. Wskazanych wyżej urlopów nie będzie się udzielać również żołnierzowi uznanemu przez wojskową komisję lekarską za niezdolnego do zawodowej służby wojskowej.

Jeżeli żołnierz nie będzie mógł wykorzystać urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego w całości lub w części w ustalonym terminie z powodu usprawiedliwionej nieobecności w służbie, w szczególności z powodu choroby powodującej czasową niezdolność do zajęć służbowych, dowódca jednostki będzie udzielał urlopu w terminie późniejszym, nieprzekraczający jednak trzech miesięcy od ustania przyczyny uzasadniającej przesunięcie.

W przypadku, gdy żołnierz zachoruje w czasie przebywania na urlopie wypoczynkowym lub dodatkowym urlopie wypoczynkowym, dowódca jednostki udzielał będzie urlopu za okres zwolnienia od zajęć bezpośrednio po ustaniu przyczyny uzasadniającej zwolnienie. Natomiast na wniosek żołnierza lub z inicjatywy dowódcy jednostki wojskowej urlop za okres niezdolności do zajęć będzie mógł być udzielony w terminie późniejszym, nieprzekraczającym jednak trzech miesięcy od ustania przyczyny uzasadniającej niezdolność do służby

Zakłada się, że do dnia 10 grudnia każdego roku kalendarzowego w jednostce będzie sporządzać się plan urlopów wypoczynkowych i dodatkowych urlopów wypoczynkowych na następny rok kalendarzowy. Plan urlopów sporządzany będzie na podstawie wniosków składanych przez żołnierzy do dnia 30 listopada każdego roku na rok następny z uwzględnieniem konieczności zapewnienia normalnego toku służby w jednostce wojskowej. Dowódca jednostki będzie zatwierdzał przed końcem roku kalendarzowego plan urlopów wypoczynkowych i dodatkowych urlopów wypoczynkowych podległych mu żołnierzy na następny rok kalendarzowy. Udzielenie żołnierzowi urlopu oraz dokonywanie zmian

dotyczących udzielenia tego urlopu ogłaszane będzie w rozkazie dowódcy jednostki, z podaniem rodzaju urlopu i czasu jego trwania. W ciągu roku kalendarzowego dowódca jednostki wojskowej będzie zobowiązany do okresowego sprawdzania realizacji planu urlopów

Przyjęto, że plan urlopów dla żołnierzy bezpośrednio podległych Ministrowi Obrony Narodowej sporządzał będzie i przedstawiał Ministrowi Obrony Narodowej do zatwierdzenia dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr. Udzielenie urlopu żołnierzowi ogłaszane będzie w rozkazie dowódcy jednostki.

Projektowane rozwiązanie określa stanowiska służbowe, na których pełnienie służby jest uciążliwe lub szkodliwe dla zdrowia, a pełnienie służby na takich stanowiskach będzie implikowało przyznanie dodatkowego urlopu wypoczynkowego.

Żołnierzowi będzie udzielać się dodatkowego urlopu wypoczynkowego w wymiarze uzależnionym od zaliczenia zajmowanego przez niego stanowiska służbowego do odpowiedniego stopnia szkodliwości dla zdrowia. Zaliczenia tego dokonywał będzie dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy, na wniosek odpowiednio: Sekretarza Stanu, Podsekretarza Stanu, Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, Dowódcy Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych, Dowódcy Operacyjnego Rodzajów Sił Zbrojnych, Szefa Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych, Szefa Służby Wywiadu Wojskowego, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, Dowódcy Garnizonu Warszawa, komendanta uczelni wojskowej albo właściwego dyrektora lub szefa komórki organizacyjnej Ministerstwa Obrony Narodowej, zgłoszony w porozumieniu z szefem jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Obrony Narodowej właściwej do spraw zdrowia oraz na wniosek szefa tej jednostki organizacyjnej.

Określone prace uważane będą za wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia, jeżeli w środowisku pracy przekroczone będą najwyższe dopuszczalne stężenia i natężenia czynników szkodliwych dla zdrowia - określone w przepisach wydanych na podstawie art. 228 ust. 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy Dz. U. z 1998 r. Nr 21 poz. 94, z późn. zm.).

Prawo do pierwszego dodatkowego urlopu wypoczynkowego związanego z pełnieniem służby na stanowiskach szkodliwych dla zdrowia żołnierz będzie nabywał po 6 miesiącach wykonywania obowiązków służbowych w warunkach szkodliwych dla zdrowia.

W projektowanym rozporządzeniu określono wymiar dodatkowego urlopu warunkowanego służbą na stanowiskach służbowych charakteryzującymi się szczególnymi właściwościami zajmowanego stanowiska.

Proponuje się, że żołnierzowi będzie przysługiwał dodatkowy urlop wypoczynkowy z dniem nabycia uprawnień uzasadniających udzielenie tego urlopu. Żołnierzowi, który w danym roku kalendarzowym wykorzysta dodatkowy urlop wypoczynkowy przysługujący za dany rok kalendarzowy, a następnie w tym samym roku nabędzie prawo do dodatkowego urlopu wypoczynkowego w wyższym wymiarze, będzie przysługiwał urlop uzupełniający.

Żołnierzowi, który nabył prawo do dodatkowego urlopu wypoczynkowego w danym roku kalendarzowym i nie wykorzystał go przed przeniesieniem na inne stanowisko służbowe, na którym urlop ten nie przysługuje, będzie udzielać się tego urlopu w ciągu trzech miesięcy od dnia przeniesienia.

Żołnierzowi, któremu z ważnych względów służbowych nie udzielono urlopu wypoczynkowego w całości lub w części w danym roku kalendarzowym, urlopu tego będzie się udzielało w pierwszej kolejności w ciągu następnego roku kalendarzowego. Zakłada się, że

dowódca jednostki, do dnia 31 marca danego roku kalendarzowego, będzie sporządzał i przysyłał przełożonemu wykaz żołnierzy posiadających niewykorzystane urlopy wypoczynkowe z lat wcześniejszych niż urlop wypoczynkowy w wymiarze powyżej 10 dni, wskazując liczbę niewykorzystanych przez nich dni urlopu.

Zakłada się, że żołnierzowi zawodowemu będzie udzielany urlop okolicznościowy w następujących przypadkach:

- 1) zawarcia związku małżeńskiego, urodzenia się dziecka, pogrzebu małżonka lub pogrzebu dziecka, w wymiarze od trzech do pięciu dni roboczych;
- 2) zawarcia związku małżeńskiego przez dziecko (własne, przysposobione, pasierba, dziecko przyjęte na wychowanie i utrzymanie, w tym także w ramach rodziny zastępczej), a także w razie pogrzebu rodziców, rodzeństwa, teściów, dziadków i byłych prawnych opiekunów żołnierza albo jego małżonka, w wymiarze do trzech dni roboczych.

Urlopu okolicznościowego będzie można również udzielić żołnierzowi, na jego umotywowany wniosek, w celu załatwienia ważnych spraw osobistych albo w innych przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, w wymiarze od jednego do pięciu dni roboczych.

Przyjęto, że żołnierzowi zawodowemu wyznaczonemu na stanowisko służbowe, jeżeli będzie to związane z przeniesieniem się do innej miejscowości, będzie udzielany urlop okolicznościowy w wymiarze od trzech do pięciu dni roboczych w zależności od odległości miejscowości, w której żołnierz ten zostanie wyznaczony na stanowisko służbowe, oraz warunków służbowych i osobistych. Urlopu tego będzie udzielał dowódca jednostki, w której żołnierz został wyznaczony na stanowisko służbowe, po stawieniu się żołnierza w tej jednostce, chyba że względy służbowe lub osobiste żołnierza wymagać będą udzielenia tego urlopu w terminie późniejszym.

W projekcie rozporządzenia założono, że urlopu szkoleniowego będzie się udzielać żołnierzowi, który uzyska pomoc w związku z pobieraniem nauki, o której mowa w art. 52 ust. 5 ustawy, lub zostanie skierowany przez właściwy organ na naukę.

Natomiast żołnierz zawodowy pobierający naukę, niespełniający warunków do uzyskania pomocy, o której mowa w art. 52 ustawy, będzie mógł wystąpić do dowódcy jednostki wojskowej z wnioskiem o udzielenie urlopu szkoleniowego. Dowódca jednostki wojskowej będzie mógł udzielić takiemu żołnierzowi urlopu szkoleniowego, jeżeli pobieranie przez żołnierza nauki nie będzie kolidowało z wykonywaniem przez niego zadań służbowych a żołnierz będzie osiągał wysokie wyniki w służbie.

Projektowane rozwiązania określają wymiar urlopu szkoleniowego uzależniającego od poziomu i rodzaju nauki.

Jeżeli będzie zachodziła uzasadniona potrzeba, a zwłaszcza gdy wymagała tego będzie realizacja programu studiów, urlop szkoleniowy będzie mógł być przedłużony, na wniosek żołnierza, o liczbę dni nieprzekraczającą połowy wymiaru urlopu.

Urlopu szkoleniowego będzie można udzielać żołnierzowi jednorazowo albo w częściach w okresie danego roku nauki, w wymiarze proponowanym przez niego, szkołę lub uczelnię.

Natomiast w przypadku powtarzania przez żołnierza klasy, roku lub semestru z przyczyn nieuznanych przez dowódcę jednostki za usprawiedliwione, żołnierz może być zwolniony z zajęć służbowych tylko na czas niezbędną do złożenia egzaminu lub kolokwium.

Do wymiaru urlopu szkoleniowego nie będą wliczane niedziele i święta określone w przepisach ustawy z dnia 18 stycznia 1951 r. o dniach wolnych od pracy (Dz. U. Nr 4, poz. 28, z późn. zm.).

Zakłada się, że urlopu zdrowotnego będzie można udzielić żołnierzowi po leczeniu w zakładzie opieki zdrowotnej. W uzasadnionych wypadkach urlopu zdrowotnego będzie można także udzielić po leczeniu ambulatoryjnym. Urlopu zdrowotnego udzielać się będzie w szczególności, gdy żołnierz nie będzie wymagał już dalszego leczenia w zakładzie opieki zdrowotnej, ale nie odzyska jeszcze pełnej zdolności do wykonywania obowiązków służbowych. O potrzebie udzielenia żołnierzowi urlopu zdrowotnego oraz o jego wymiarze orzekać będą wojskowe komisje lekarskie właściwe do orzekania o zdolności żołnierza do zawodowej służby wojskowej.

Urlopu zdrowotnego udzielać się będzie żołnierzom po uprzednim wykorzystaniu trzech miesięcy zwolnień od wykonywania obowiązków służbowych.

Natomiast urlopu zdrowotnego nie będzie się udzielać żołnierzowi zwalnianemu z zawodowej służby wojskowej wskutek wypowiedzenia stosunku służbowego lub w odniesieniu do którego została wydana decyzja o zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej.

Przyjęto, iż, urlopu aklimatyzacyjnego udzielać się będzie bezpośrednio po stawieniu się żołnierza w jednostce wojskowej, po zakończeniu przez niego badań lekarskich określających zdolność do zawodowej służby wojskowej po zakończeniu służby poza granicami państwa. Stawienie się żołnierza w jednostce potwierdzone będzie w rozkazie dowódcy jednostki.

Dowódca jednostki będzie również mógł udzielić żołnierzowi, pełniącemu służbę w podległej mu jednostce, zwolnienia od zajęć służbowych w razie konieczności sprawowania przez żołnierza osobistej opieki nad najbliższym członkiem rodziny. Zwolnienie od zajęć służbowych będzie mogło nastąpić w przypadku:

- 1) sprawowania osobistej opieki nad małżonkiem lub dzieckiem, gdy z żołnierzem nie zamieszkują członkowie rodziny, którzy mogą taką opiekę zapewnić;
- 2) sprawowania osobistej opieki nad rodzicami, gdy w tej samej miejscowości nie ma innych członków rodziny, którzy mogliby zapewnić opiekę rodzicom żołnierza.

Zwolnienia od zajęć będzie udzielane na umotywowany przez żołnierza wniosek, do którego załączane będą dokumenty uzasadniające potrzebę sprawowania osobistej opieki nad najbliższym członkiem rodziny.

Zakłada się, że w razie zaistnienia zmiany przyczyn uzasadniających udzielenie zwolnienia od zajęć służbowych w przypadku sprawowania przez żołnierza osobistej opieki nad najbliższym członkiem rodziny lub urlopu okolicznościowego, o którym mowa w art. 62 ust. 12 ustawy, żołnierz niezwłocznie będzie informował dowódcę jednostki.

Przyjmuje się, że żołnierz zawodowy – lekarz lub lekarz dentysta, po otrzymaniu karty specjalizacyjnej, będzie zwracał się do dowódcy jednostki wojskowej z wnioskiem, o wyznaczenie dni, w których będzie zwalniany od zajęć służbowych w celu odbywania zajęć w ramach specjalizacji, podając nazwę i adres podmiotu leczniczego prowadzącego specjalizację. Do wniosku żołnierz zawodowy – lekarz lub lekarz dentysta dołączał będzie:

- 1) kopię pierwszej i drugiej strony karty specjalizacyjnej;
- 2) propozycję dni, w których chciałby uczestniczyć w szkoleniu specjalizacyjnym.

Dowódca jednostki wojskowej po otrzymaniu wniosku będzie udzielał zwolnienia od zajęć i określał w rozkazie dziennym dni, w wymiarze piętnastu dni roboczych w miesiącu,

w których żołnierz zawodowy – lekarz lub lekarz dentysta, będzie zwolniony od zajęć służbowych w celu odbywania zajęć w ramach specjalizacji medycznej.

Odwołanie żołnierza z urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego będzie mogło nastąpić, na podstawie przekazanego żołnierzowi polecenia dowódcy jednostki wojskowej, w wyjątkowych przypadkach uzasadnionych ważnymi względami służbowymi, w szczególności dotyczącymi potrzeb Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, lub wynikających z funkcjonowania jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę. Dowódca jednostki, który odwoła żołnierza z urlopu wypoczynkowego lub wstrzyma mu udzielenie urlopu w całości lub w części, będzie odnotowywał ten fakt w rozkazie, podając w nim przyczynę odwołania lub wstrzymania urlopu oraz datę odwołania lub wstrzymania urlopu. Żołnierzowi, który poniesie koszty spowodowane odwołaniem go z urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego urlopu wypoczynkowego albo wstrzymaniem takiego urlopu, przysługiwać będzie w pełnej wysokości zwrot kosztów spowodowanych odwołaniem lub wstrzymaniem urlopu. Zwrot kosztów odbywał się będzie na pisemny wniosek żołnierza złożony do dowódcy jednostki. Do wniosku należało będzie dołączyć dowody stwierdzające faktycznie poniesione przez żołnierza koszty. Wypłata zwrotu kosztów będzie następowała na podstawie decyzji właściwego dowódcy jednostki, o którym mowa w art. 104 ustawy, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach internetowych Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

*Za zgodność pod względem
prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym*

ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU PRAWNEGO
MINISTERSTWA OBRONY NARODOWEJ

Mariusz GORZOWSKI

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej w sprawie urlopów żołnierzy zawodowych Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Obrony Narodowej – wiodące Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Minister Obrony Narodowej – Tomasz SIEMONIAK Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu ppłk Agnieszka Wiktorowicz tel. 22 6 845 312	Data sporządzenia 17.02.2014 r. Źródło: Art. 64 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 593, z późn. zm.) Nr w wykazie prac legislacyjnych MON - 194

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia normuje problematykę udzielania, odwoływania żołnierzy zawodowych z urlopów wypoczynkowych oraz wstrzymywania urlopów. Ponadto projekt reguluje kwestie orzekania o potrzebie udzielenia urlopu zdrowotnego, wskazuje stanowiska służbowe, których zajmowanie z uwagi na warunki służby warunkuje udzielanie dodatkowego urlopu wypoczynkowego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie określa szczegółowe warunki i tryb udzielania urlopów, odwoływania z urlopu wypoczynkowego i dodatkowego urlopu wypoczynkowego, a także wstrzymania udzielenia takiego urlopu oraz zwracania kosztów spowodowanych odwołaniem lub wstrzymaniem urlopu i sposób ich obliczania.

W projekcie określono również stanowiska służbowe, na których pełnienie zawodowej służby wojskowej jest szkodliwe dla zdrowia albo posiadające szczególne właściwości, ze względu na zajmowanie których udziela się dodatkowego urlopu wypoczynkowego. Projekt określa także tryb orzekania o potrzebie udzielenia urlopu zdrowotnego i organy właściwe w tych sprawach.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Żołnierze zawodowi.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Ze względu na przedmiot regulacji zrezygnowano z przeprowadzenia konsultacji publicznych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ..... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przyjęte rozwiązania nie będą miały wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego, ponieważ nie wprowadzają zmian w tej kwestii do obowiązującego obecnie stanu prawnego

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ..... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Regulacja nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

- tak
 nie
 nie dotyczy

- zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

- zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

- tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Zaproponowane rozwiązania nie będą miały wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

- środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne: żołnierze zawodowi

- demografia
 mienie państwowe

- informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Projektowane rozporządzenie wychodzi naprzeciw oczekiwaniom żołnierzy, którzy np. nie spełniają warunków do otrzymania pomocy w związku z pobieraniem nauki, która warunkuje uzyskanie urlopu szkoleniowego przez żołnierza, ale chcą podnosić swoje kwalifikacje i jeżeli warunki służbowe pozwolą, będą mogli skorzystać z urlopu szkoleniowego.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wraz z wejściem projektu w życie.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie dotyczy.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak